

VAS-ÉS-FEMMUNKÁS

FOAIA OFICIALĂ A UNIUNII BRESLELOR DE MUNCITORI METALURGIȘTI ȘI ELECTRICIENI DIN ROMANIA
A ROMÂNIAI VAS- ÉS VILLAMOSSÁGI MUNKÁSOK SZAKMAI SZERVEZETEI SZÖVETSEGENEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

TELEFON: 4-50-13

Apare la 1 ale fiecărei luni // Megjelenik minden hó elsején
Redactor responsabil: RUSU SIMION

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI VI, STRADA CAZĂRMEI No. 11

A drágaság és a munkások fizetése

Az utóbbi időben a megélhetés rendkívül megdrágult, az elsőrendű szükségleti cikkek ára állandóan emelkedik.

Ehhez az emelkedéshez sokféle ok és körülmény járul hozzá, melyek között vannak jogok, de vannak mesterkéltek is. A mesterkéltek közül elsősorban az üzérkedést kell megneveznünk. Az üzérkedés olyan súlyos károkat okoz, hogy az ország vezető fórumai kénytelenek voltak hathatós intézkedéseket kilátásba helyezni azok megbüntetésére, akik a rendkívüli helyzetet kihasználva, áruikat tulmagas áron bocsátják eladásra, így akarva vagyont gyűjteni.

A drágaság nem önálló tünet, hanem összefüggésben áll az árakkal és a fogyasztó tömegek jövedelmével. Ha a mindennapi megélhetési cikkek ára emelkedésével egyidőben és egyenlő mértékben a fogyasztó tömegek jövedelme is növekedik, a drágaság nem lesz észrevehető. Ha azonban az árak emelkednek, de a fogyasztók jövedelme egyáltalán nem, vagy csak csekély mértékben növekszik vagy éppen esik, úgy aránytalanság áll be az árak és a jövedelmek között és ez esetben a drágaság fájdalmasan érezhető. Ha pedig ez az aránytalanság erősödik és hosszabb ideig tart, úgy a drágaságnak veszedelmes következményei lehetnek. Elsősorban esik a szűkösödő tömegek életstandardja és a nélkülözés következtében, amelynek ezek a tömegek ki vannak téve, egészségi állapotuk is szenved. Az elégtelen táplálkozás, az egészségtelen lakás, a rossz ruházódás számtalan betegségnek okozói, amelyek lassan-lassan aláássák egy egész társadalmi réteg életképességét.

A munkásság az a társadalmi réteg, amely mindenekelőtt és mindenképp mélyebben szenved a drágaság következtében. És pedig azért, mert míg a megélhetési cikkek ára a legnagyobb gyorsasággal emelkedik, a legtöbb esetben a munkásság jövedelmei — amely csak egyetlen jövedelmi ágból: a fizetésből áll — változatlanok maradnak.

Igazán furcsa tünet, de majdnem mindig megállapítható, hogy amikor a drágaság erősen növekedik, a munkások fizetései nem alkalmazkodnak az elsőrendű szükségletek piaci árához. És mivel a munkásság képezi a fogyasztók nagy tömegét, a drágaság e tömegnek mindjobban látható elszegényedését okozza. Innen származik aztán a lelki nyugtalanság is és az elégedetlenség, amely néha igen veszélyes helyzetet teremt.

Ez az ok, amiért az ország illetékes hatóságainak gondoskodniuk kell, hogy amikor a drágaság növekedésben van a dolgozó nép jövedelmei vagyis fizetése összhangban legyen a megélhetéshez szükséges cikkek áraival.

Mindenütt, a civilizált államokban, havi kimutatásokat dolgoznak ki a megélhetési költségek változásairól. Az ideális természetesen az lenne, ha ezeknek az, illetékes hatóságok által kidolgozott kimutatásoknak alapján állapíthatnák meg a fizetések is. Azonban még sehol a világon ez az ideális helyzet nem valósult meg semmiféle tekintetben. Tehát a teljesen igazságos és méltányos fizetések megállapítása tekintetében sem.

Ami egyes országokban megvalósítható volt, legfeljebb annyi, hogy a kollektív munkaszerződések meghatározzák, hogy időről-időre a fizetések átvizsgálandók és az elsőrendű szükségleti cikkek árával összhangba hozandók. De minthogy nem minden alkalmazott

— még azokban az országokban sem, ahol a fenti intézkedések életben vannak — élvezi valamely kollektív munkaszerződés előnyeit, így a fogyasztó tömegek széles rétegei elzártnak annak a lehetőségétől, hogy fizetéseik az árakkal összhangba hozassanak.

Másrészt, hogy az alkalmazottaknak mégis elfogadható életstandard lehetővé tétessék, több országban bevezették a minimális munkabérek törvényes rendezését, amelyeknél alacsonyabb munkabérek nem lehetnek és ezek nagyobb részben szintén a megélhetési index változásainak alapján állapíthatnak meg.

Nálunk, Romániában, a megélhetési költségek és a nagy fogyasztó tömegek jövedelmei közötti aránytalanság sokszor vált igen erősen érezhetővé. És minthogy tudott dolog, hogy a munkásság nálunk — különösen az ország egyes vidékein — igen gyengén volt megszervezve, nem tudott követeléseinek érvényt szerezni, sem a kollektív munkaszerződések megkötése, sem a minimális munkabérek törvénybeiktatása tekintetében. A kollektív munkaszerződések alig az utóbbi években váltak valósággá, azonban alkalmazásuk még most is igen szűk térre szorítkozik, a fizetéseknek a megélhetési költségek indexe alapján történő megállapítás és változtatására vonatkozó intézkedéseket pedig az illető vállalatok igazgatóságai gyakran semmibe sem vették és lábbal tiporták. Ezért a kollektív munkaszerződéseken keresztül a fizetéseknek a drágasággal való összhangba hozatala tekintetében ezideig igen csekély eredménnyel járt. Az alkalmazottak nagy tömege egyrészt nem is részesült a kollektív szerződésben foglalt rendelkezések előnyeiben, másrészt azok részére pedig, akik élvezték az ilyen szerződések előnyeit, nem jelentett menedéket ez a szerződéses viszony a növekedő drágasággal szemben.

Igy az illetékes hatóságok szükségesnek találták, hogy az árak folytonos emelkedésével szemben, amely — mint ahogy fentebb említettük — sokszor minden jog alapot nélkülöznek, az alkalmazottak tömegének régi követelményét, a minimális munkabérek törvénybeiktatását megvalósítsa. Ez a törvénybeiktatás a közelmúltban megtörtént. Szaklapunk legutóbbi számában részletesebben foglalkoztunk a minimális fizetések törvénybeiktatása kérdésével, most tehát nincs helye annak, hogy visszatérjünk erre. Mégis egy dolgot hangsúlyoznunk kell. A minimális munkabérek törvénybeiktatásával a munkásság nem nyer elegendő védelmet azokkal a rossz hatásokkal szemben, amelyet a megélhetési költségek mindegyre való drágulása gyakorol.

Mert értsük meg: a törvény által biztosított minimális munkabér alatt mint ahogy maga a „minimális munkabér“ elnevezés kifejezi valamely munkamennyiségnek a legalacsonyabb ellenértéke értendő. Ez az ellenérték csak az alkalmazott emberi megélhetésének legszükségesebbjeit fedi. De messze van attól, hogy egy megfelelő szintet képezzen, amelyen nem kell felülemelkednie a munkásnak, vagy amellyel meg lehet elégedve. A minimális munkabér csak a legalsó fok, amit a törvényhozás elismer az alkalmazott kategóriájának életstandardja megállapításánál. Azonban innen, egy megelégedett életszínvonalig — nem mondunk bőséges életszínvonalat — még igen nagy a távolság. Ezért, az alkalmazottak tömegének örvendezni kell, hogy végre a minimális munkabért törvénybe

iktatták országunkban is, de nem elégedhetik meg csupán ezzel a törvénybe iktatott minimummal. Annálkevésbé sem, mert a drágaság napról napra szakadatlanul és mind egyre gyorsabb ritmusban nő. E tekintetben idézhetnénk a drágasági index arányszámait is, de eltekintünk most ettől, mert elegendő ha valaki körülmeleg egyszer a piacon, betekint a fűszerüzletekbe a ruha és cipőüzletekbe, hogy erről teljesen meggyőződjék.

Egyrészt a minimális munkabérek még nem voltak megállapíthatók az új törvény értelmében, mert a formások teljesítése hosszabb időt vesz igénybe, másrészt, amint említettük a minimális munkabér mindig csak egy minimum marad, amellyel szemben az alkalmazott joggal igyekszik nagyobb fizetést elérni, az árucikkek árai pedig jogosan vagy jogtalanul túlhaladják a minimális munkabéreket.

Tehát helyesbítő intézkedéseket kell tenni azok akikre népünk testi és erkölcsi jólétének gondja hárul. Az első intézkedések már jelentkeztek is, amelyek az üzérkedés letörésére irányulnak. E tekintetben a törvény intézkedései szigorúak és a helyzetnek megfelelőek amelyben alkalmazva lesznek. De értékük, tenylegesen csak akkor lesz ha gyakorlati alkalmazást nyernek általánosságban és szigorúsággal. Mert egész sor olyan elsőrendű életszükségleti cikk van, amelyek egyre és állandóan drágulnak, minden ok nélkül. Az egyes üzerek tulságos haszonvágát gyökerestől ki kell vágni. Ezt pedig csak úgy lehet elérni, ha az üzérkedés elleni törvény rendelkezéseit mielőbb a gyakorlatban alkalmazzák.

Ennyi azonban még mindig nem elég. Az alkalmazottak nagy tömegei jövedelmeinek emelése érdekében is intézkedéseket kell foganatosítani. E tekintetben az állam adhatná az első és legjobb példát, azoknál az intézményeknél és vállalatoknál, amelyek hatáskörébe tartoznak.

Tehát, hogy a romániai munkásság a megélhetés súlyos terheit elviselhesse, szükséges egyrészt az üzérkedés letörése, másrészt a fizetések színvonalának emelése. Ily módon egy jobb életlehetőség tárul a dolgozó nép elé, amelyet minden bizonytal mindenek előtt óhajtanak azok, akik az ország sorsát intézik.

Uj kormányalakítás

A november 24-iki királyi rendelet új kormányalakítást közöl a következő névsorral: Tătărescu Gheorghe királyi tanácsos, miniszterelnök és ideiglenesen belügyminiszter; I. Nistor, vallás és szépművészeti miniszter; Gh. Ionescu-Sisești, földművelésügyi miniszter;

Victor Slăvescu, hadfelszerelésügyi miniszter; Istrate Micescu, igazságügyi miniszter; Ion Giurgutu mérnök, közmunka és közlekedésügyi miniszter;

Silviu Dragomir, kisebbségi miniszter; Constantin Angelescu, nemzetgazdasági miniszter;

Mitiță Constantinescu, a Nemzeti Bank kormányzója, pénzügyminiszter;

Paul Teodorescu tábornok-hadsegéd, légügyi és tengerészeti miniszter;

Mihail Ralea, munkaügyi miniszter;

Grigore Gafencu, külügyminiszter és ideiglenesen nemzeti propagandaügyi miniszter;

Petre Andrei, nemzeti nevelésügyi miniszter;

Traian Pop, a köztulajdon leltározásával megbízott miniszter;

Ioan Ilcușu tábornok, nemzetvédelmi miniszter;

C. C. Giurescu, a „Nemzeti Ujjászületés Arcvonalá” szervezésével megbízott miniszter;
Dr. N. Hortolomei, egészségügyi és társadalomvédelemügyi miniszter;
Mihail Serban, földművelésügyi államtitkár;
Dr. Petre Topa, miniszterelnökségi államtitkár;
Radu Portocală, belügyminiszteri államtitkár;
D. V. Toni, nemzetnevelésügyi államtitkár;
Gh. Grigorovici, munkaügyi államtitkár;
Gheorghe G. Vântu, belügyminiszteri államtitkár;
Titus Popovici, nemzetgazdaságügyi államtitkár;
N. Sibiceanu, miniszterelnökségi államtitkár.

A miniszterelnök beszéde

Az eskütétel után Gh. Tătărescu miniszterelnök a következő beszédet mondta:

Felség,

Ez a kormány, a „Nemzeti Ujjászületés Arcvonalának” alakulata és megújító és konszolidáló programjának végrehajtó szerve, Felséged magas utmutatása mellett a béke, az alkotás és minden téren való megerősödés kormánya lesz.

Konszolidálni fogjuk a nemzeti összetartás arcvonalát, amelyet a jelen órák mind sürgetőbb követelnek.

Tökéletesíteni fogjuk az ország összes katonai és anyagi erőinek megszervezését, a nemzeti vagyon és az ország semlegességének megvédése érdekében, amit minden körülmények között megtartunk.

Egyidőben megvalósítjuk azokat a társadalmi újításokat is, amelyeket az idők szelleme követel és a technikai újításokat is, az ország termelésének növelése céljából, amely termelés növekedése által a vidéki és városi dolgozó osztály életszínvonala is emelkedni fog.

A nemzeti egyetértés és társadalmi igazságosság, a belső és külső béke kormányzatának működésében, biztosak vagyunk, hogy minden öntudatos román támogatását megnyerjük.

Ez ünnepélyes pillanatban kötelességemnek tartom, hogy Felségedet biztossítsam, miszerint nem fogunk elfáradni és tévovázni magasztos kötelezettségeink teljesítésében és meg fogunk felelni Felséged magas bizalmának és az ország várakozásának.

Isten minket úgy segítse!

Éljen Felséged!

Éljen Ófensége Mihály albaiuliai nagyvajda! Egészséget!

Ófelsége a Király válasza

Miniszterelnök Ur!

Uraim!

Biztos vagyok abban, hogy Önök mindannyian átérzik az Én gondjaimat és azokat a nehéz pillanatokot, amelyeken a minisztériumokat, amelyeknek élén állnak, át kell vezetniük.

Az a program, amelyet a miniszterelnök ur ma este bemutatott a legszebb ígéret és teljes Lelkemből kívánom, hogy úgy őr, mint Önök, az ő mukatársai, minden tévovázás nélkül megvalósíthatóak.

Ma amikor az egész világ tülekedik, kötelességünk, hogy áldozatokat hozzunk, hogy országunk felvirágozzék, — felvirágozzék anyagilag de még inkább felvirágozzék talán, erkölcsileg.

Éppen ezért számítok arra, hogy Önök teljes lélekkel és öntudattal fognak a törvények betartása fölött hűségesen őrködni és minden igyekezetüket az erkölcsiség és becsületesség megerősítésére fogják fordítani.

Igy dolgozva megingathatatlanul az ország javáért, ki fogják érdemelni a hrza elismerését.

Legjobb kívánságaimat fejezem ki, hogy a ma elmondott programjukat minél teljesebben keresztül vigyék.

Ugy segítse Önöket az Isten!

A háború és a nyersanyagok

Senki sem kívánta a háborút, de azért még sem lehetett elkerülni. A háborúzó országok érdekellentétei oly nagyok, az ellenségeskedés annyira kimélyült, hogy a jogrendszer érvényesülése helyett a fegyverek érvényesülését tüzték ki célul. A béke is megjön majd egyszer, — megjön majd akkor, amikor a háborús felek közül valamelyik végleg kimeríti erejét, amikor felhalmozott javait szélnék röpíti, amikor a tömegek szegénysége és nyomorusága nyers valósággá válik és amikor a nyersanyagkészletek teljesen kimerültek. A háború finanszírozása, a nyersanyagok, valamint a munka tényezője játszanak olyan döntő szerepet, mint amilyen szerepre hivatott a frontbeli katona, bátorság és fegyelmeztség tekintetében.

Kétségtelen, hogy a küzdő felek óriási pénzügyi nehézségeket kell leküzdenek. A háborús kiadások, a hadseregek és a harcoló katonák családjainak eltartása fantasztikus sok-sok milliárdra rugó pénzösszegeket emésztnek fel, amelyek a rendes gazdasági élet körforgásából ki vannak vonva. Ugyanakkor a háború bénítólag hat a gazdasági életre. Millió és millió embernek zászló alá kell vonulni, azok pedig, akik otthon maradnak, legnagyobb részt a háborús iparban nyernek munkakört. A termelés csökkenése arra vezet, hogy csak elsőrendű szükségleti cikkek gyártása lehetséges, a luxuscikkek gyártása megszűnik. A békés gazdasági életből az államok a háborús gazdasági életre térnek át. Egy ilyen helyzet igen nagy átalakulásokat idéz elő egyik vagy másik ország gazdasági életében. Egyes vállalatok halálra vannak ítélve és helyettük más vállalatok keletkeznek.

Az országok pénzügyi terhei azonnaliak, vagyis nem oszthatók el több évi amortizációra, ami természetesen növeli a bajt.

De a szállítók sem adhatnak halasztást, mert az ő segélyforrásaik is ki merülnek.

Az állam tehát arra kényszerül, hogy szállítóit készpénzben fizesse, sőt még előlegeket is folyósítson, hogy ezek fizethessék munkásaikat és nyersanyagáruikat.

Ilyen helyzetben a kérdés annál nehezebb, minthogy az állam csökkenő jövedelmével szemben kiadásai folyton növekednek.

A háborús országok különböző megoldásokhoz folyamodnak; egyesek inflációt, mások pedig kölcsönöket vagy adóemeléseket eszközölnek. Akár egyik, akár másik eszköz igénybevétele esetén, a pénzügyi nehézségek csak fennállanak. A nyersanyagok fogyasztása terén fogalmat alkothatunk az alábbi adatokból:

Egy könnyű gépfegyver 10 perc alatt 30 kg. muniációt fogyaszt, nehezebb gépfegyver 56 kg. muniációt, egy 60 mm.-es mozsárágyu 130 kg., egy 80 mm.-es ágyu pedig 800 kg. muniációt fogyasztanak. Másszóval 10 percnyi harcban egy zászlóalj 3 tonna acélt és löport fogyaszt el.

Egy tengeralattjáró felépítése 10.000 munkaórát igényel, egy harci repülőgép 7000 munkaórát, egy nehéz bombavető repülőgép elkészítése pedig 50.000 munkaórát igényel.

Ha tehát lelőnek egy repülőgépet, tíz és tizezer munkaóra vész kárba. Az a harcoló fél, amely elég arany- és devizakészlettel rendelkezik, nagy előnyhöz jut. Ebből a szempontból Anglia és Franciaország fölényes helyzetben állanak Németországgal szemben.

Amerika nehézipara óriási fellendülésnek indult az utóbbi időkben. Az eddigi adatok alapján termelési képességének mintegy 90 százalékát érte el. Legnagyobb termelési képességét 1929-ben érte el, amikor 57 millió tonna acélt termelt, vagyis az akkori idők termelési képességének 92 százalékát érte el. Ma már Amerika acéltermelése meghaladja az évi 70 millió tonnát. Termelési kapacitása nagyobb, mint Franciaország, Anglia, Németország és Oroszország acéltermelése együttvéve.

Ezek az óriási termelési források állanak a szövetségesek rendelkezésére, akik megfelelő arany- és devizakészletekkel rendelkezve, beszerezhetik nyersanyag- és kész hadiárucikkek szükségleteit.

A béke érdekében történt fáradozások sikertelenek maradtak és a háború, amelynek oltárán annyi emberi élet áldozik, folyik tovább.

A további következmények megijósolása megoldhatatlan feladat. Lehet, hogy ebből a nagy katasztrófából az emberi társadalom olyan formát fog ölteni, amely az emberiség örök békéjét hozza meg ezen a földön.

A vasmunkások munkabéremelést követelnek

A drágasági hullámmal szemben a főváros vasmunkásai munkabérvajításokat, valamint a munkaviszonyok jobbátételét követelik.

A „Fichet” kassza és vasbutorgyár munkásai az alábbi követeléseket állították fel:

1. A jelenlegi munkabérek 50 százalékkal való felemelését.
2. A gyári bizalmiférfiak elismerését.
3. 8 órai munkaidő.
4. A gyakorlatra behívott munkások családjai részére fele fizetést.
5. Az emberi méltóság tiszteletbentartását.
6. A festő-, homok- és nikkelező-osztályok munkásai részére maszkot, munkaruhát és tejet engedélyezzen az igazgatóság díjmentesen.
7. Egy évre szóló kollektív szerződés kötés 3—3 havi munkabérvizsgálóval.
8. Munkahiány esetén munkáselbocsátások helyett a munkaidő megrövidítését.

A bukaresti munkaügyi főfelügyelő november 27-ére tüzte ki a tárgyalásokat a fenti követelések ügyében.

A tárgyalások levezetésével a szakmai szervezet Petre Crăciun szaktársat bizta meg.

„Lăzărescu” vasszerkezeti gyár (Bukarest)

A vasmunkások memorandumot nyújtottak át a munkaadónak, amelyben 30 százalékos munkabéremelést és a munkafeltételek megjavítását követelik. Az erre irányuló tárgyalásokat rövidesen kitűzik.

A szakmai szervezet a tárgyalások levezetésével Rusu szaktársat bizta meg. A béremelési akcióban 300 munkás van érdekelve.

S. A. R. A. L. autózem (Bukarest)

A nemzetközi szállítás nehézségei miatt a S. A. R. A. L. autózem 53 munkást el akart bocsátani.

A szakmai szervezet közbejárása folytán november 11-én megegyezés jött létre a munkaügyi főfelügyelővel. Az igazgatóság a felmondásokat visszavonta és a munkaidő megrövidítését veszi igénybe. A tárgyalásokat Rusu szaktárs vezette.

Wagon-Lits (Bukarest)

Az igazgatóság 10 százalékos bércsökkenést helyezett kilátásba. Az üzem munkásai ellenálltak a bércsökkenésnek, minek következtében november elején tárgyalások indultak meg a munkaügyi főfelügyelővel.

A tárgyalások eredménnyel zárultak le, mivel az igazgatóság elállt bércsökkentési szándékától. A tárgyalások vezetésével Ilie Pălișoiu szaktárs kapott megbízást. Az üzemben mintegy 150 vasmunkás dolgozik.

Prahovavölgye - Tintea

A különböző petrolumtelepek vasmunkásai Tintea helység (Prahovavölgye) és környékéről ugyancsak bérmozgalom előtt állnak. Követeléseiket az alábbiakban foglalták:

A jelen munkabérek felemelése 15, 25 és 35 százalékkal. Vasár- és törvényes ünnepnapokon történő munkálatokért 100 százalékos pótdíj. Karácsonyi és husvéti ünnepek alkalmával végzett munka után 200 százalékos pótdíj. Hétköznapokon végzett túlmunkák után 25 százalékos túlorádij. A fizetéses szabadságok folyósítása a törvény rendelkezései szerint. Ezekon kívül még egyéb, a munkásokat érdeklő követeléseket állítottak fel.

A memorandumot rövidesen benyújtják a bukaresti munkaügyi főfelügyelőséghez.

Nyilatkozat

Alulírott Florea Nicolae mint a Bucegi Tartomány vas- és villanyipari munkások szakmai szervezetének vezetőségi tagja, kijelentem, Október 12-én, a szakmai szervezett helyiségében Str. Izvor 37 szám alatt, olyan kijelentések megtételére ragadtattam el magam amelyek az elnök — Rusu Simion — szaktárs becsületét érintik.

Őszintén sajnálom a meglelt kijelentéseket amelyek minden alapot és valóságot nélkülöznek és ezért ezen az uton bocsánatot kérek.

FLOREA NICOLAE sk.

Balesetek

A balesetekről vastag köteteket írtak, statisztikákat állítottak össze, konferenciákat tartottak, rendeletek jelentek meg és ennek dacára a számuk nem csökken, sőt állandóan szaporodik, különösen az ipari munka területén. A megtörtént eseményeket az emberek különböző módon kommentálják, hogy végül eredményben arra a következtetésre jussanak, hogy „ez a sors akarata volt”, „így rendelkezett a végzet”.

A súlyosabb természetű balesetek rettenetes tragédiát jelentenek úgy a balesetet szenvedőre, mint ennek családja számára. Az operációs termekben, a kórházak sebészeti osztályain, ahol a szerencsétlen balesetet szenvedők janként hallatszanak, itt perog le a megrendítő dráma fájdalmas és szomorú művöltében. A megkezdődött dráma gyakran végnélküli, végigkíséri az embert egy egész életen át.

A tegnapi, a 6-7 hónappal ezelőtti balesetet szenvedett, ma szánalomraméltó rokkant, aki a termelés érdekében, a munkaadók profitja növeléséért vérét bőségesen ontotta, munkaerejét, kényerét áldozta fel.

A balesetből kifolyólag rokkanttá vált munkás, munkaképességének kisebb vagy nagyobb arányú csökkenése (40-45%) következtében elveszett emberre válik, aki nem képes tovább magának megélhetést biztosítani.

Rokkant munkásokat nem alkalmaznak a munkaadók, mert igen gyakran, az egészséges munkások részére sincs munka. Ilyen körülmények között a rokkant és megöregedett munkás várakozása a gyár kapuja előtt hiába való fáradozás, mert sohasem nyer bebocsátást. Előttük a gyárkapu örökre zárva marad. A mai munkamenet erőteljes, egészséges és teljes munkaerővel rendelkező munkásokat követel.

A rokkant munkást a Társadalom Biztosító terhére utalják át. A munkaadót nem terheli semmi felelőség, ha a baleset nem az ő hanyagsága miatt következett be, vagyis nem amiatt, mert nem tette meg a kellő óvintézkedéseket és nem alkalmazta a balesetek megelőzésére szóló szabályok rendelkezéseit.

A munkaadó tehát nem felelős, minden kockázat a munkásra és a Társadalom Biztosítóra hárul.

A betegség kimerítése után a baleset miatt megrokkant munkás baleseti nyugdíjba megy át, amely a munkaképesség csökkenésének százalékaránya szerint lesz kiszámítva. Ez a munkaképességi csökkenés 5%-nál kezdődik (5%-ig nem folyósítanak nyugdíjt), és a legmagasabb nyugdíj havi 3667 lei mely esetben a munkaképesség csökkenése 100%-a a VIII-ik járulékosztályban.

Igy például az V-ik járulékosztályban, és 50% munkaképesség csökkenéssel levő munkás havi baleseti nyugdíja 750 lei.

Meg tud valaki élni havi 750 leiből, különösen ha családja és gyermekei vannak? Határozottan nem! Ha nincs, aki a balesetet szenvedett támogatja és nem rendelkezik semmi más anyagi forrással, ebben az esetben terhére marad a társadalomnak és az utcai járókelők szánalmára van utalva.

A baleseti nyugdíjat más kritériumok alapján kellene meghatározni és pedig: a munkaképesség csökkenési aránya és az illető családi körülményei alapján, számbavéve a minimális létfenntartás biztosításának elvét.

Azok a munkaadók, akiknek üzemeiben előfordultak a balesetek, kötelezve legyenek a balesetet szenvedett munkásnak munkát biztosítani, ha a munkaképesség csökkenése nem haladja meg a 35 százalékot.

Ez volna az eszme kiinduló pontja és általános irányvonala, amelyet minden részletében ki lehet dolgozni, ha gyakorlati alkalmazásáról van szó. Az anyagi feltételek biztosítását meg lehet találni.

A balesetek okai sokoldalúak és különbözőek. Tekintet nélkül arra, hogy könnyebb, avagy súlyosabb természetűek, felületen könnyelműséggel a véletlen vagy az illető munkás hanyagságának a terhére írják. Természetes, hogy ilyen esetek is előfordulnak, de a balesetek nagy többségét mégis a védőintézkedések hiánya, valamint az okozza, hogy a munkás kényszerült munkaerejét a megengedettten felül fokozni.

Ilyenkor, mikor a munkaképesség utolsó cseppjét is kipréselik a munkából, természetesen, hogy lépten-nyomon a baleset leselkedik az alkalmazottra.

Hogy milyen mértékben fordulnak elő balesetek, mutatják az alábbi statisztikai adatok:

A ploestii Társadalom Biztosítónál 1938 április 1-től 1938 december 1-ig 1037 balesetet könyveltek el. Kategóriák szerint a balesetek a következőként oszlanak meg:

A petroleumiparban 620, az öntőknél 56, a mechanikai műhelyekben 60, az erdőüzemeknél 113, az üvegyáraknál 21, kerámiaiparlatoknál 37, a szövőiparban 24, különféle műhelyeknél 98 a balesetek száma.

A Câmpinai Társadalmi Biztosítónál a balesetek száma 903 volt, a következő felosztásban:

A petroleumtársaságoknál 393, a vasiparban 145, a busteni papirgyárnál 110, az azugai posztógyárnál 24, az azugai sörgyárnál 29, az erdőkitermeléséknél 49, a kőbányák, mészkőbányák, cement és cserépgyáraknál 40, építővállalatoknál 38, kisműhelyekben 19, különféle balesetek 57.

A fargovistei társadalombiztosítónál következő a bejelentett balesetek száma:

A petroleumvállalatoknál 475, az erdővállalatoknál 80, a szénkitermelőknél 57, cementgyáraknál 31, különféle vállalkozásoknál 28, textiliparban 8, magánfelek között 22.

A petroleumiparban, öntődégekben, mechanikai műhelyekben, üvegyárakban előforduló baleseteket: zuzódás, ütés, vágás, idegen anyagnak a szembe esése és törések képezték.

A balesetek száma csökkenthető lenne a következő szabályok alkalmazása következtében:

1. A nemképzett munkások olyan munkák elvégzésére történő alkalmazásának beállítás, amely munkálatok külön szakmai képzettséget követelnek.

2. A munkabalesetek megakadályozására vonatkozó szabályrendeletek szigorú alkalmazása.

3. Az olyan ipartelepek bezárása, amelyek többbizbeni felhívásra sem teszik meg a kellő óvintézkedéseket a munkabalesetek elhárítása tekintetében.

4. Egy külön felügyelői testület megszervezése az ipartelepek felügyelete és a jegyzőkönyvek felvétele céljából, úgy a balesetek elhárítására irányuló szabályok elleni vétségek, valamint a baleset okainak megállapítása tekintetében.

5. A balesetnek a társadalombiztosító szerveihez, a munkaadó részéről történő azonnali bejelentésének kötelezettsége szigorú büntetés terhe alatt.

6. A nyugdíjnak a munkaadó terhére való folyósítása az esetben, ha megállapítást nyer, hogy a baleset a munkaadó hibájából történt.

7. Értekezletek tartása a nagyobb ipari központokban sőt az egyes iparvállalatoknál is a célból, hogy a munkások kioktassanak, hogyan előzzék meg a munkabaleseteket.

8. A munka elvégzésére szükséges elegendő idő engedélyezése és az emberfeletti megterhelés elkerülése.

A munkabalesetek kérdése tényleg nagy tanulmányt követel. Sokezer családi tragédia és szerencsétlenség elkerülhető lenne az esetben, ha e probléma megoldását komoly gyakorlati ténnyé vinnék át.

A munkanélküliség megelőzését, leküzdését, valamint a munkanélküliek segélyezését célzó rendelkezések módosítása

A Monitorul Oficial november 21-i számában megjelent a munkaügyi minisztérium alábbi döntése:

1. cikk. — A munkanélküliség megelőzését, leküzdését, valamint a munkanélküliek segélyezését célzó döntés rendelkezéseinek 1., 6., 7., 8., 8., 10., 12., 13. és 14. cikkei, amely 1938 december 12-én 13.300 szám alatt lett jóváhagyva, az alábbiak szerint módosulnak:

1. cikk A munkanélküliség megelőzésére és leküzdésére, valamint a munkanélküliek támogatása céljából munkanélküli bizottság alakul a munkaügyi minisztérium mellett. A főmunkaügyi felügyelőségek, munkaügyi és almunikaügyi felügyelőségek mellett — vagy ott, ahol nincsenek felügyelőségek, fontosabb ipari és kereskedelmi gócpontokon, a munkaügyi minisztériumhoz tartozó intézmények mellett — helyi bizottságok alakulnak.

A munkanélküli bizottságok miniszteri döntés alapján alakulnak meg.

6. cikk. A főmunkaügyi felügyelőségek, munkaügyi és almunikaügyi felügyelőségek mellett, vagy ott, ahol nincsenek felügyelőségek, a fontosabb ipari és kereskedelmi gócpontokon, ahol munkanélküliség van, a munkanélküliség megelőzésére, leküzdésére és a munkanélküliek segélyezésére helyi bizottságok működnek.

Ezek a bizottságok a királyi székretörök döntése alapján alakulnak, a főmunkaügyi felügyelőségek véleményének kikérésére.

A királyi székretörök értesítik a munkaügyi minisztériumot azokról a főmunkaügyi felügyelőségekről, munkaügyi és almunikaügyi felügyelőségekről, vagy a munkaügyi minisztériumhoz tartozó intézményekről, amelyek mellett megalakulnak a helyi bizottságok. Értesítik továbbá a helyi bizottságok összetételéről is.

A helyi bizottságok összetétele:

- a) A munkaügyi főfelügyelő, munkaügyi felügyelő és alfelügyelő, vagy ennek megbízottja, ott, ahol munkaügyi felügyelő nincsen;
- b) a helységben levő tekintélyesebb szakmai szervezetek 3 megbízottja, akiket az illetékes szakmai szervezetek szövetségei jelölnek ki;
- c) a romániai ipari munkaadók szövetségének 2 megbízottja;
- d) a kereskedelmi munkaadók egy megbízottja, akit a kereskedelmi és iparkamara jelöl ki.

7. cikk. A helyi bizottságok ülésein a munkaügyi felügyelő vagy ennek megbízottja elnököl.

A helyi bizottságok titkári teendőit a munkaügyi felügyelőségek vagy azon intézmények egyik tisztviselője látja el, amely mellett a helyi bizottság működik és akit a munkaügyi felügyelő jelöl ki.

8. cikk. A helyi bizottságok hetenként legalább egyszer kötelezőleg ülést tartanak.

A bizottságok működése érvényes, ha tagjainak több, mint fele jelen van, határozatok pedig csak a jelenlevő tagok szótöbbségével hozhatók meg.

A helyi bizottságok tagjainak határozatai jegyzőkönyvbe foglaltnak, amely jegyzőkönyvek sorrend számot viselnek és két példányban állítandók ki, amelyből egy példány haladéktalanul megküldendő a munkanélküli bizottságnak.

A helyi bizottságokban megüresedett helyek a 6. pontban foglalt normák alapján, királyi székretörök döntés útján töltendők be.

9. cikk. A fővárosban kivételesen 4 helyi bizottság alakul meg a munkaügyi főfelügyelőség mellett; vagyis minden városi kerületben (sector) egy helyi bizottság. A bizottsági üléseken a munkaügyi főfelügyelő vagy ennek megbízottja elnököl.

10. cikk. A bukaresti munkaügyi főfelügyelő a kerületi helyi bizottságokat szükség szerint közös gyűlésre hívja össze, hogy a munkanélküliség megelőzésére és a munkanélküliek segélyezésére egyforma módzatok állapíttassanak meg.

11. cikk. A helyi bizottság rendelkezésére és vezetésére áll a munkanélküliséget megállapító iroda. Ennek az irodának hatásköre, hogy elfogadja a munkanélküliek segélyezési kérését és megállapítson minden egyes esetet, hogy a segélykérő megfelel-e a jelen rendelkezések feltételeinek és mint ilyen munkanélkülinek tekinthető, továbbá minél gyakrabban ellenőrizze, hogy a munkanélküli nem-e lépett munkába. Ebből a szempontból felhasználja mindazokat az információs és megállapító eszközöket, amelyeket a helyi bizottság kijelöl.

Az otthoni vizsgálat minden esetben kötelező. Ebből a célból az iroda szükség szerint megfelelő számú ellenőrökkel fog rendelkezni.

A munkanélküliséget megállapító iroda hivatalnokait és ellenőreit a munkaügyi főfelügyelő jelöli ki a munkaügyi minisztériumhoz tartozó intézmények tisztviselőinek köréből.

A szakmai szervezetek meghatalmazottjai, az iparosok szövetségének, valamint a kereskedelmi és iparkamara ak delegátusai, akik a helyi bizottságok tagjai, tiszteletbeli állást töltenek be és munkájukért semmi díjazást nem kapnak. A helyi bizottság tagjainak joguk van a munkanélküliség minőségét megállapító munkálatokban, továbbá a vizsgálatokon és ellenvizsgálatokon résztvenni.

12. cikk. A munkanélküliség minőségét megállapító irodák mellett és a helyi bizottság rendelkezése és ellenőrzése alatt élelmezési raktárak, valamint támogatásra szánt cikkek lesznek. A munkanélküliek támogatására szánt akár vásárlás, akár ajándékozás útján szerzett bármilyen árucikk, ezekben a raktárakba be kell folyjon.

Ez a raktár a munkaügyi minisztérium tisztviselői közül a munkaügyi főfelügyelő által kinevezett raktárfőnök gondozására és felelőségére van bízva.

13. cikk. Azokban a munkanélküli központokban, ahol helyi munkanélküli bizottságok vannak és ahol a szükség megkívánja, ezek a bizottságok a városi tanáccsal vagy a megyei prefekturákkal karöltve kintinokat létesíthetnek, ahol a családnélküli vagy családos munkanélküliek étkeznek, ha a helyi bizottság ilyen módon tartja célszerűnek a munkanélküliek támogatását.

Abban az esetben, ha a helységben köz- vagy privát intézmények által felállított kintinok működnek, a bizottságok megegyezhetnek a kintinok illetékes vezetőivel aziránt, hogy ezek a munkanélküliek étkezését ellássák a megállapított fix árak ellenében.

Bizonyos esetekben avégett, hogy a munkanélküliek megkíméltesse a nagy távolságok járásától, a helyi bizottságok egyezségeket köthetnek különböző éttermekkel, hogy azok, a bizottságok által kibocsátott honok ellenében, előre megállapított fix árakért ellássák a munkanélküliek étkezését.

A katonai üzemekben dolgozó munkások be- foglaltattak a Társadalombiztosítóba

Rendelet törvény az 1938 december hó 14-iki társadalombiztosítási törvény megváltoztatásáról és kiegészítéséről

A katonai üzemekben dolgozó munkásoknak, régi vágyuk teljesedtetésére, azáltal, hogy 1940 január 1-től kezdődőleg ők is befognak tartozni a társadalombiztosításba.

A fenti munkások, fizetésük 2%-át adták eddig a „Casa Oastei“ autonom intézményébe, amely intézmény hasonló kötelezettségekre lett volna hivatott mint a Társadalom Biztosító.

A munkások küzdelme arra irányult, hogy át lépjenek a Társadalom Biztosító központi intézményébe mint amely taglétszámánál és anyagi alapjainál fogva zálogát képezi a törvényben foglalt jogok tényleges folyosításának.

A szakmai szervezet arra irányuló hosszú fáradozásait végre siker koronázta, az ügy az alábbi megjelent dekrétum törvénnyel nyert rendezést:

1. cikk. Az 1938 december 18-iki társadalombiztosítási törvény 2. és 320. cikkei az alábbi rendelkezésekkel egészítendők ki:

2. cikk. A társadalombiztosítási törvény 2. cikkéhez, amely az alkalmazottak kategóriáira vonatkozik, új bekezdés csatolandó, „m“ betű:

„m“) A katonai intézetek alkalmazottai, mint amelyek az alábbi minisztériumok egyikéhez tartoznak: hadfelszerelésügyi, nemzetvédelmi, légügyi és tengerészeti minisztériumok, valamint az autonom közüzemek, amelyek ezen minisztériumok ellenőrzése alá esnek és alkalmazottai nincsenek befoglalva az általános nyugdíjtörvénybe.

3. cikk. Ugyanazon törvény 320. cikkéhez az alábbi új bekezdések csatolandók:

A 2. cikk „m“ betű alatt megnevezett biztosítottak, akik azon bekezdésben kimutatott üzemek szolgálatában állanak, a jelen törvény életbeléptetése idején mint III. osztályú biztosítottak ismeretnek el az üzemben eltöltött szolgálati idő beszámításával, tekintet nélkül arra, hogy milyen fizetést élveztek a múltban. Ez az idő a biztosítottak egyéni nyilatkozatai alapján lesz megállapítva az üzemvezetőség ellenőrzésével. E célból minisztertanácsi határozattal bizottság alakul, melynek tagjai: a Társadalombiztosító központ, a hadfelszerelésügyi minisztérium, nemzetvédelmi minisztérium, a légügyi és tengerészeti minisztérium és a munkaügyi minisztérium egy-egy küldöttje.

A bizottság a hadfelszerelésügyi minisztérium kiküldöttjének elnöke alatt működik. A bizottság döntései véglegesek, visszavonhatatlanok és megátalozhatatlanok.

Az üzemben eltöltött szolgálati évekről szóló nyilatkozatot, amelyhez a szükséges igazolványok is csatolandók, az érdekelt munkások az illetékes üzemvezetőséghez nyújtják és iktassák be, a rendelkezések életbeléptetésétől számított legkésőbb 3 hónapon belül, ellenesetben megsemmisül a szolgálati évek elismerésének joga.

A szolgálati időt megállapító bizottság a fenti célból hivatalból is elrendelheti az iratok kiegészítését és ebben a tekintetben korlátlan hatalommal bír.

Ez a bizottság a központi társadalombiztosító műszaki jelentése alapján meghatározza azokat az összegeket és fizetési módokat, amelyeket a közüzemek a tartalékok fedezésére a társadalombiztosító pénztárba fizetnek a biztosítottak jogainak elismerése céljából.

Az illetékes minisztériumok fel vannak hatalmazva, hogy üzemek költségvetésében, vagy saját költségvetésükben rendkívüli hitelek nyissanak ezen hozzájárulások fedezésére.

4. cikk. A 2. cikkben „m“ betű alatt foglalt biztosítottak eddigi törvényrendeletkezései és szabályai semmisnek tekintendők és a jövőben az 1938. évi december 14-iki társadalombiztosítási törvény rendelkezései irányadók, úgy amint a jelen törvény alapján nyert kiegészítést.

5. cikk. A jelen törvény életbelép 1940 január hó 1-én.

București, 1938 november 20.

CAROL.

A minisztertanács elnöke:

C. Argetoianu.

Hadfelszerelésügyi miniszter:

Victor Slăvescu.

Nemzetvédelmi miniszter:

I. Ilcușu tábornok.

Munkaügyi miniszter:

M. Ralea.

Lég- és tengerészeti miniszter:

Paul Teodorescu tábornok.

Igazságügyminiszter:

Victor Iamandi.

4.142 szám.

Uj csoport alakulás. Az aldunai szakmai szervezet nov. 12-én gyűlést tartott Tulcea-n, mely alkalommal megalakult a vas- és villamos ipari munkások helyi csoportja. Megkezdett munkájához a legteljesebb siker elérését kívánjuk az új helyi csoportnak. Az aldunai szakmai szervezetnek ezzel 4 helyi csoportja van.

Gyűlések

Tinea

A petroleumtelepeken dolgozó vasmunkások Nov. 8-án jól sikerült gyűlést tartottak Tinea-n (Pravovölgye).

A gyűlést Dumitru Popescu a helyi csoport elnöke nyitotta meg, aki szelés mederben kifejtett beszédében mutatott rá a szervezkedés fontosságára.

Napirend előtt, Popescu szaktárs felolvassa, Ófelsége II-ik Károly Király kabinetirodájából érkezett táviratot amely szerint Ófelsége iránt kifejezett hódolatért az iroda köszönetét fejezi ki.

Napirend során az előadó a vezetőség eddigi munkálkodásáról tesz kimerítő jelentést, valamint a szervezkedési akció eddigi eredményeiről.

A munkafeltételek megjavítása terén – mondja az előadó – nem lehetett sokat elérni, mivel azonban az élet nap-nap után drágul, a mai gyűlés hivatott eldönteni a további teendőket.

Ezután az elnök a memorandumot olvasta fel, amelyet aláírás után a vállalatoknak nyújtanak át.

A memorandum az alábbi követeléseket tartalmazza: a jelenlegi munkabérek felemelését, a munkafeltételek megjavítását, emberségesebb bánásmódot a munkásokkal szemben, a pihenő szabadságnak a törvény szellemében való fizetését, egy munkáskantin felállítását, és egyéb olyan követeléseket, amely a munkások nyomorúságos helyzetének megjavítását célozza.

A memorandumot a körülötte felmerült viták befejezése után a munkásság elfogadta.

Ezután Dragulea Nicolae pénztáros szaktárs tette meg a jelentését a helyi csoport anyagi helyzetéről.

A szövetség részéről ezen az ülésen Șerbu Grigore szaktárs vett részt, aki a megjelenteknek a szakmai szervezeti törvény elveiről beszélt, rámutatva az előnyökre, amelyeket a munkások a szakmai szervezetekbe tömörülve élvezhetnek, felhívja egyben a munkásságot, hogy társaikat is buzdítsák szervezkedésre.

Következett a minimális munkabérek törvényére vonatkozó vita, amelyből azt a következtetést vonták le, hogy a törvény csak akkor fogja meghozni a kellő gyümölcsöt, ha a munkások a szakmai szervezetbe fognak tömörülni és amellet hiven és egyetértve kitartanak.

A drágaság kérdésében – mondja az előadó – a szövetség megtette a szükséges lépéseket az illetékes helyeken, hogy a dolgozó tömegeket könnyörtelenül kizsákmányolni szándékozók ellen az eljárás megindításuk.

D. Popescu elnök szaktárs II. Károly Király Ófelsége, és Ralea Mihail munkaügyi miniszter urat méltatásával zárja be a gyűlést. A gyűlés hosszas táppsal ér véget.

Sibiu

November 26-án a „Három cserfa“ helyiségében szebeni szaktársaink gyűlést tartottak. A gyűlésen Lindner Dezső szaktárs elnököt, aki a marostartományi szakmai szervezet elnöke. A megnyitás után a szakmai szervezet vezetősége által kifejtett tevékenységről beszél a munkásoknak, utalva arra, hogy ha az eredmény nem elég gazdag az első sorban a jelenlegi helyzetnek és eseményeknek tudható be, de egyben a munkások nemtörődöm-ségének is, akik nem akarják megérteni a szakmai szervezet fontosságát és akik legnagyobb részben még ma is a szervezetben kívüli állanak, amely szervezet ma elismert jogiszemélyiség.

A szövetség kiküldöttje ezen a gyűlésen Șerbu Grigore szaktárs volt, aki a munkások anyagi helyzetének a mai drágasággal való viszonyáról beszélt. Foglalkozott azokkal az igazságtalanságokkal, amelyekben a munkásságnak a múltban része volt és amely igazságtalanságok ma már csak ott állhatnak fenn, ahol a munkások nem tudják az ország kormánya által rendelkezésükre bocsátott törvényes eszközöket kihasználni. Beszél arról, hogy a szakmai szervezetek hivatottak arra, hogy a még előforduló igazságtalanságok ellen és a munkások érdekei védelméért küzdjenek. Felhívja a jelenlevőket, hogy igyekezzenek a még nem szervezett munkástársaik, a szervezetekbe való tömörülés fontosságáról meggyőzni.

Ezek után a gyűlés az elnök-szaktárs buzdító szavaival véget ért.

Câmpia-Turzii

November 19-én a Ganzner vendéglőben tartott a câmpia-turzii helyi csoport gyűlést.

Pruneanu Gheorghe szaktárs a csoport elnöke nyitja meg a gyűlést és köszönetet mond a tagoknak a megjelenésért. Beszédében, a jelenleg érvényben levő kollektív munkaszerződéssel foglalkozik amely nemsokára lejár és minthogy éveken át önmagától meghosszabbított, anélkül, hogy valamely javítást eszközöltek volna rajta, ma már nem fedi a munkások szükségleteit. Ha a munkások azt akarják, hogy egy olyan kollektív munkaszerződésük legyen, amely részükre emberibb munka és bértételeket biztosít – mondja – úgy szükséges a szakmai szervezet kebelében szervezkedjenek, amely szervezet törvényesen elismert jogiszemélyiségénél fogva egyedül hivatott, hogy a munkásság szakmai, kulturális és gazdasági érdekeit védje.

Szövetségünket a gyűlésen Șerbu Grigore szaktárs képviselte, aki a szakmai szervezeti törvényeket ismertette és egyben azokat az előnyöket is, amelyeket a szakmai szervezetekbe való szervezkedés, a munkáságra, jelent. Fejtegetése során a

kollektív munkaszerződés fontosságáról beszél, amely által a munkásság a maga részére előnyösebb munka- és bértételeket biztosíthat. Ismertette a minimális munkabérek megállapítására vonatkozó törvényt, amely a munkásság egy régi követelményét váltja valóra Felhívja a munkásság figyelmét arra, hogy mint minden eddigi törvénynek, úgy ennek is csak akkor lesz meg az óhajtott hatása a munkásság szempontjából, ha szaktársaink a szakmai szervezetbe lépve, amellet mindvégig kitartanak.

Ugy ezért a törvényért, amely megszünteti az ipar sokféle ágában és így a vasiparban is, különösen a nőmunkások részére megállapított nyomorúságos munkabérek, valamint a többi munkásvédelmi törvényeké, amelyek a jelen rendszer alatt hoztak, elsősorban Ófelsége II. Károly Királynak, és utána Ralea Mihály munkaügyi miniszter urnak tartozunk hálával.

A gyűlés lelkes hangulatban zárult be.

Megjegyzendő, hogy az „Industria Sărmei“-nél Câmpia-Turzii-n, majdnem minden szakosztályban 8 órán túl dolgoznak a munkások, anélkül, hogy a törvényben is meghatározott és a kollektív munkaszerződésben is bennt foglalt túlóráért megkapnák. Gyakori az éjjeli munka; gyermekkel és asszonyokkal is sokszor 12 óra hosszat is dolgoztatnak, amit a törvény a leghatározottabban tilt. Ebben az ügyben a szövetség megtette a kellő lépéseket, hogy az illetékes szervek vizsgálatot indítsanak.

Ennél a gyárnál a munkásasszonyok és lányok bár sokkal többet dolgoznak a rendes munkaidőnél, nem igen keresnek havonta 1000 leinél többet.

Gura-Ocnii

A gura-ocniái vasmunkások november 18-án gyűlést tartottak. A gyűlésen Rusu Simion, a Bucegi tartományi szakmai szervezet elnöke is résztvevett, aki ismertette a vasmunkás szaktársakkal a szakmai szervezkedés szükségességét és a szakmai szervezet kebelében tömörült munkásság közötti feyelem és összetartás fontosságát. A továbbiakban vázolta a kollektív munkaszerződések irányelvét és azokat az érdekeket, amelyek a munkásságot ilyen kollektív szerződésekhez kötik. Azután a minimális munkabérek törvénye szerepéről és a törvényben, a minimális munkabérek megállapítására előírt feltételekről beszélt.

A gyűlés lelkes hangulatban zárult be.

Ploesti

A „Vega“ vállalatok munkásai azoknak a követelményeknek az összeállítására céljából, amelyeket memorandum alakjában az igazgatóság elé terjesztenek, nov. 19-én a szakmai szervezetek helyiségeiben gyűlést tartottak. Mănescu Constantin csoportelnök rövid szavakban ismertette a szakmai szervezet szerepét a munkások gazdasági helyzetével kapcsolatban, felhívta őket, hogy a szervező munkában minél nagyobb szorgalmat fejtessenek ki. Niculescu C. szaktárs a „Vega“ társaság munkása felolvassa a Monitorul Oficialban megjelent királyi rendeletet, amelyben szakmai szervezetünknek jogi személyisége elismertetik. Vasile Georgescu az „Astra Română“ társaság munkása, előadja e vállalat munkásainak panaszeit. Tomescu szaktárs a „Vega“ olajfinamító munkása, megmagyarázza a munkástörvények egyes szakaszait, rámutatva, hogy ezek védik az érdekeket, de viszont nekik köteleességük a szervezkedés, ha azt akarják, hogy a munkaadót a törvények betartására kényszeríthessék. — Rámutat a „Vega“ munkásainak helyzetére, ahol a fizetések sokkal alacsonyabbak, minthogy azok egy család gazdasági szükségleteit fedezhessék. Drăgici Tanase szaktárs a „Vega“ finomító munkása, jellemzi azokat az okokat amelyek a munkásokat arra kényszerítették, hogy a munkaadó előtt széthuzzanak. A szakmai szervezet azonban lehetőséget nyújt, hogy ezeket az ellenségeskedéseket kiküszöböljék, ha kebelén belül szervezkedünk. Magyarázatot fűz a szakmai szervezet szerepéhez és felhívást intéz a szervezett szaktársakhoz, hogy látogassák is a szakmai szervezetet.

Felolvas egyes cikkeket a minimális munkabértörvényből, ismertette ennek fontosságát a szakmai szervezetekkel kapcsolatban. Leírja a „Vega“ munkásainak munkafeltételeit, ahol kb. 200 vasmunkás dolgozik akik közül 100 szervezett. Ezután a memorandum pontjait olvassa fel: 1. 35%-os fizetésemelés. 2. A szabadságoknak a törvény értelmében való engedélyezése és fizetése. 3. A túlóráknak a törvény értelmében való díjazása. 4. A 3 évet betöltött tanulók megfelelő díjazása, amely díjazás megközelítse a képzett munkások fizetését. A munkások részéről a memorandum előterjesztésére és a tárgyalások levezetésére Tănase Drăghici, Niculescu Constantin és Morcovescu M. szaktársakat delegálták.

Halálozás

Schweigsutt Károly szaktárs a Nadrági helyi csoport lelkes tagja 66 éves korában elhunyt.

Temetése November 2-án ment végbe a Nadrági vasasok nagyszámu részvétele mellett. A helyi csoport vezetősége koszorút helyezett el Schweigsutt szaktárs frissen hantolt sírjára.

Emlékét a szervezett munkásság felejthetetlenül megőrzi.

Öz. Helena Schweigsutt hálás köszönetet mond mindazoknak, akik igyekeztek férje elvesztése miatt érzett nehéz fájdalmát enyhíteni és anyagi támogatásban részesíteni.

Nădrag, 1939 November 3.

öz. Helena Schweigsutt.